

Kispróféták nagy üzenetei 6. Náhum

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2018.06.10.

Ige: Náhum 1. rész

Náh 1,7 Jó az ÚR! Oltalom a nyomorúság idején, gondja van arra, aki hozzá menekül.

Bev.: A hadihajó és a világítótorony

Az éjszaka legsötétebb szakaszában a kapitány óvatosan kormányozza a hadihajót a ködlepte vízen. Összehúzott szemmel kémleli a párás sötétséget, fürkészi a látótávolságon kívül leselkedő veszélyeket. A legrosszabb sejtelméi válnak valóra, amikor előttük erős fény villan fel a láthatáron.

A katasztrófát elkerülendő, sietve rádióüzenetet küld a közeledő hajónak:

Itt Jeremiah Smith kapitány beszél! - recseg a hangja a rádión keresztül. - Kérem, térjen ki tíz fokot délre. Vége.

A kapitány csodálkozására az elmosódott alakzat nem mozdul. Ehelyett a rádión a következő válasz érkezik:

- Smith kapitány, itt Thomas Johnson közlegény. Kérem, térjen ki tíz fokot északra. Vége.

Az üzenet arcátlanságán megdöbbenve a kapitány beleordít a rádióba:

- Johnson közlegény, itt Smith kapitány, és megparancsolom, hogy azonnal térjen ki tíz fokot délre. Vége.

A fény ezúttal sem moccan.

- Minden tisztelem ellenére, Smith kapitány - hallatszik a közlegény hangja - én parancsolom önnek, hogy azonnal térjen ki tíz fokot északra. Vége.

A kapitány, felháborodva és frusztráltan amiatt, hogy ez a pimasz tengerész veszélyezteti legénységének és utasainak életét, ráförmed a rádión keresztül:

- Johnson közlegény, ezért a tettéért hadbírótság elé kerülhet! Utoljára parancsolom az Egyesült Államok kormánya nevében, hogy térjen ki tíz fokot délre! Hadihajó vagyok!

A közlegény végső válasza hidegzuhanyként éri:

- Smith kapitány! Még egyszer, én parancsolom teljes tisztelettel, hogy térjen ki tíz fokot északra! Világítótorony vagyok!

1. Kedves Testvérek!

Folytatjuk tovább a Kispróféták nagy üzenetei című sorozatunkat. Ma Náhum prófétával ismerkedünk meg. Ahhoz azonban, hogy megérthessük a próféta üzenetét, szükséges egy minimális mértékben megismerni az Asszír Birodalom történelmét.

Ninive városának nevét már az Ószövetség legelső lapjain is olvashatjuk. Mózes 1. könyvének 10. fejezetében olvashatjuk, hogy Noé unokája „⁸Kús nemzette Nimród. Ez kezdett hatalmaskodni a földön. ⁹Hatalmas vadász volt ő az ÚR előtt. Ezért mondják: Hatalmas vadász az ÚR előtt, mint Nimród. ... ¹¹Arról a földről ment Assúrba, és építette Ninivét.” Tehát valójában az asszírok nagyon távoli rokonai voltak a zsidó népnek.

Az Asszír Birodalom már a Kr.e. 3. évezredben jelentős volt, de hatalma többször is meggyengült. Fővárosa Ninive volt.

Régészeti leletek és fennmaradt írások szerint az Asszír Birodalomnak mindig olyan uralkodói voltak, akik az ókori Közel-Keleten hírhedtek voltak a kegyetlenségükről. Akiket legyőztek – különösen a vezető embereket és a királyokat – válogatott kínzásokkal és kegyetlenségekkel végezték ki.

A még önálló kisebb országok pedig évszázadokon keresztül adót fizettek Asszíriának. Asszíria nemcsak a kegyetlenségéről volt híres, hanem a bálványimádó kultuszáról is.

Mindezek miatt a Szentírásban mindig a legnegatívabb módon jellemzik ezt a birodalmat. Gyakran csak a fővárost említik, mint Náhum próféta is, de ilyenkor is mindig az egész Asszír Birodalmat kell alatta érteni.

Izrael népe szempontjából nagyon fontos, hogy több király is harcolt Asszíriával szemben, hogy ebből a hűbéri kötelékből kiszabadulhassanak. Ennek végül az lett a következménye, hogy Kr.e. 722-ben elpusztították Samáriát, lakosságát deportálták Ninivébe, helyükre idegeneket telepítettek be. Így szűnt meg az északi országrész.

Ezeknek a hadjáratoknak a déli országrész, Júda is szenvedője lett: adófizetésre kötelezték. 20 évvel később Ezékiás király azonban úgy ítélte meg az Asszír Birodalom helyzetét, hogy az gyengülő félben van, ezért megtagadta az adófizetést és a hűbéresi engedelmisséget.

Sajnos terve nem sikerült, és súlyos árat kellett ezért fizetni az országnak. Egy büntető hadjáratban Júda nagy részét is elpusztították. Jeruzsálem is éppen csak megmenekült.

Náhum próféta később, Kr.e. 650 táján kapta Istentől az elhívást, a küldetést, hogy jövendőljön Ninive, vagyis az Asszír Birodalom bukásáról. Ez a bukás pedig 612-ben következett be.

2. A bevezetésben egy történetet mondtam el a Hadihajóról és a világítótoronyról. Ez a történet nagyon jól szemlélteti azt, hogy Asszíria és az asszír uralkodók mennyire önteltek, felfuvalkodottak és elvakultak voltak. Évszázadokon keresztül hatalmaskodtak a kisebb, gyengébb népeken. A legkegyetlenebb eszközökkel tartották fenn hatalmukat, és rettegésben tartottak mindenkit.

Olyanok voltak, mint egy páncélozott hadihajó, aminek megvan a maga legénysége, parancsnoka. Jól fel vannak fegyverezve. Katonáik magasan képzettek, és készek vakon engedelmeskedni a kapitánynak. A kapitány pedig hatalmának tudatában úgy véli, hogy bármit megtehet. Hogy csak egy szavába kerül, és mindenki meghajlik előtte, és félreáll útjából.

De egyszer csak valaki ellene mond. Valaki azt merészeli tenni, hogy a nagy kapitányt, a félelmetes hadvezért felszólítja, hogy most ő térjen ki, most ő álljon félre.

Mondjam azt, hogy természetesen, a hadihajó nem tér ki, mert a kapitánya túlságosan megszokta már azt, hogy mindig ő az erősebb, hogy mindig és mindenki neki engedelmeskedik.

Ez az önteltség azonban végzetes helyzetbe sodorja a hadihajót: a világítótorony szigetének, sziklájának fog ütközni, és menthetetlenül elpusztul.

3. Náhum próféta ezzel az üzenettel bátorítja az elkeseredett zsidó népet: Isten meg fogja büntetni Ninivét mindazokért a kegyetlenségekért, melyeket elkövetett a népek ellen. Az Úr bosszút fog állni minden gonoszágért, amit Izráellel szemben elkövettek hosszú időn át. Véget fog vetni önteltségének.

És ezen a helyen szeretnék utalni a 37. Zsoltárra, amiről múlt vasárnap délután hallhattunk igehirdetést. Ebben a zsoltárban is vigasztalás hangzik az istenfélő embereknek, akik várják az elégtételt. A zsoltáros türelemre inti mindazokat, akik hisznek Istenben, akik az Úr útját követik, hogy ne gondoljanak a bosszúra.

Tény és való, hogy látjuk a jó és a rossz harcát ebben a világban, azonban a bosszúállást engedjük át mi is az Igaz Istennek.

Náhum próféta neve is nagyon beszédes. Azt jelenti: **vigasztalás**. Náhum próféta ítéletet hirdetett a gonosz Ninivére, de a választott népnek a vigasztalás és a kegyelem üzenetét vitte.

Csodálatos szépen bontakozik ki a prófécia első fejezete. Az első verstől kezdve egyre erőteljesebb hangot üt meg a próféta, ahogy jellemzi Isten ítéletét a kegyetlen és bálványimádó Ninive felett.

Majd a fejezet középső mondata egy reményteljes felkiáltás, mellyel Júdát szólítja meg: **JÓ az ÚR! Oltalom a nyomorúság idején, gondja van arra, aki hozzá menekül.** (1,7)

Ezután ismét ítéletes szavakkal szól Ninivéről. Rádásul Ninive teljes pusztulását jövendöli meg. Ahogy már mondtam az előbb, ez a végzetes pusztulás Kr.e. 612-ben következett be, amikor a babiloniak, a médek és szkíták elfoglalták és lerombolták a gőgös várost.

Megdöbbentő tény az, hogy az ókori Közel-Kelet sok elpusztult városát újjáépítették, pl. Thébát, Samáriát és Jeruzsálemet, Ninivét azonban sohasem építették újjá.

4. Kedves Testvérek! Miben tud nekünk ez az ige útmutatást adni? Hogyan tud nekünk ma segíteni? Ez számomra is nagyon fontos kérdés.

Három dolgot helyezett Isten ma a szívemre, amit szeretnék megosztani veletek.

I. Az első az, hogy a kegyes, istenfélő embereknek mindig nagyon fontos kérdés volt az, hogy a jók és az ártatlanok miért szenvednek a rosszak gonoszága miatt? Az, hogy Isten miért nem akadályozza meg a gonosz erőit, az istenfélők számára mindig rejtély volt.

Erre a miért kérdésre, amit azt hiszem, mindannyian feltettünk már nem is egyszer, nagyon nehéz, sőt, lehetetlen emberi választ adni. Erre nem válaszol Náhum próféta sem. A miért helyett azonban elmondja azt, hogy Isten Ninivére zúdítja haragját, de a hozzá tartozó népet, a benne bízókat pedig jóságában és kegyelmében részesíti.

Ezért ne kételkedjünk az Úr jóságában mi sem! Jó az Úr – hozzánk is.

II. A második fontos üzenete Náhum prófétának, hogy a mi időnkben is lehet nyomorúság, érhet bennünket is nyomorúság.

Ma is látunk erőszakos népeket, akik hódítanak, akik nem kímélik az ártatlanokat, ahogy annak idején az asszírok tették. És a kis népek ma is ki vannak szolgáltatva a nagyhatalmaknak. A gimnáziumban Sarkadi Endre volt a történelem tanárunk. Ő mondta egyszer azt a bölcs gondolatot, hogy egy ország akkor lehet semleges, ha a nagyhatalmaknak érdekében áll, hogy az semleges legyen.

Annak idején, amikor a rendszerváltás bekövetkezett, akkor nagyon megörültem, hogy végre hazánk szabad ország lett. Végre nem tartozunk senkihez, hanem semleges a státuszunk. Aztán elkezdődtek az Európai Unió csatlakozási tárgyalások, és nagyon elszomorodtam, mert megértettem azt, hogy Sarkadi Endrének igaza volt. Nem vagyunk elég erősek, és nem vagyunk elég gazdagok ahhoz, hogy semleges ország maradjunk.

2004 óta pedig ezen túlmenően látjuk azt is, hogyan folyik a politikai lavírozás a nagyhatalmak között, mert az a cél, hogy egyik nagyhatalomnak se legyünk a végletekig kiszolgáltatva.

A második üzenet számunkra is az, hogy **Jó az ÚR! Oltalom a nyomorúság idején...** Reménykedjünk és bízzunk az Úr oltalmában!

III. A harmadik üzenet, amit szeretnék kihangsúlyozni, hogy **Jó az ÚR! ... gondja van arra, aki hozzá menekül.**

Testvéreim az Úrban! Isten örömmel gondoskodik rólad. Figyelemmel kíséri az életed. Vezet az úton, amelyen járnod kell. Erről a kegyelmes gondviselésről vallunk a Heidelbergi Káté 1. kérdésére adott feleletben, amikor azt valljuk: *Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről, sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia.*

Ez lehet, a mi vigasztalásunk. **Ez legyen** a mi vigasztalásunk életünkben és halálunkban!

Ő számon tartja lépteidet, sőt, még hajad szálaít is számon tartja! Táplál kenyérrel. De mivel „*nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.*”, ezért Igét is ad, bátorító, eligazító, vigasztaló Igét és kijelentést.

Nekünk – hívő embereknek – is sok gondunk van. A Sátán célja, hogy gondot okozzon nekünk, hogy összezavarja körülöttünk a világot, hogy bosszúságunk legyen. Megrabolja örömünket, elveszi jókedvünket, békességünket, mert a Sátán lényege a gonoszság.

A kegyelmes Isten azonban jó. Neki gondja van arra, aki hozzá menekül. Ezért meneküljünk mi is Őhozá, menjünk jóságos Urunkhoz, mert Neki gondja van ránk. Gondja van rád és rám. Ámen.

Loment Péter lelkész